

ΜΕΡΟΣ Ε'

Ο διχασμός στο Σίδνει

Ο πρώην αρχηγός του Εργατικού Κόμματος και αρχιτέκτονας της μεταπολεμικής μεταναστευτικής Πολιτικής, Αθα Κόλγουελ, είπε κάποτε ότι "Οι Ελληνες μού είναι συμπαθείς, αλλά το πρόβλημα με αυτούς είναι ότι συνεχίζουν ακόμη τον Πελοποννησιακό Πόλεμο. Ομως αν δεν το έκαναν δεν θα ήταν Ελληνες." Δηλαδή, έχουμε τη φήμη ενός διχασμένου λαού.

Ο γνώστης των γεγονότων τής εποχής, Σταύρος Βλάχος, λέει ότι τον Σεπτέμβριο 1955 βρισκόταν στο Σίδνει ο Επίσκοπος Ιάκωβος, εκπροσωπώντας το Οικουμενικό Πατριαρχείο για να πάρει μέρος στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, που συνεδρίαζε στο Σίδνει.

"Την Κυριακή 23 ή 30 Σεπτεμβρίου, σε αρχιερατική λειτουργία στο Ναό της Αγίας Τριάδος, ο Ιάκωβος στο Κήρυγμά του περιέγραψε με τον πιο δραματικό τρόπο τον διωγμό των Ελλήνων στη Κωνσταντινούπολη. Μετά μάς είπε ότι λυπάται που έμαθε ότι υπάρχει ρήξη μεταξύ παλαιών και νέων μεταναστών και θα πρέπει να είμαστε ενωμένοι για το καλό όλων μας και της πατρίδας μας. Τότε και μέχρι το 1958 δεν συνέβη τίποτα το συνταρακτικό στην παροικία μας, αλλά τον Αύγουστο του 1958 σκοτώνεται ο Μητροπολίτης Θεοφύλακτος σε αυτοκινηστικό δυστύχημα στην Μελβούρνη.

Τον Απρίλιο έφθασε στο Σίδνει από το Σικάγο ο νέος Μητροπολίτης Ιεζεκιήλ. Η Μητρόπολη Αυστραλίας προάγεται σε Αρχιεπισκοπή, νέα τάξη πραγμάτων και αρχίζει η μεγάλη αντιπαράθεση. Οι Κοινότητες έπεσαν στην παγίδα να πάξουν στο

θων προαστείων. Οι Κοινότητες, αντί να στρέψουν την προσοχή τους στους χιλιάδες νεομετανάστες, να δούν τα προβλήματα προσαρμογής, ν' ανοίξουν κέντρα εξυπηρέτησης και πληροφόρησης για προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι νεοαφιχθέντες και τόσα άλλα. Αλήθεια, ξέρουμε πόσα παιδιά νεομετανάστες κατέληξαν σε ψυχιατρεία; Αντί για όλα αυτά, οι Κοινοτικοί μας άρχοντες έτρεχαν να βρούν τυχοδιώκτες επισκόπους να χειροτονούν ψευτοπαπάδες. Τί κρίμα!", δηλώνει ο κ. Βλάχος επιβεβαιώντας αυτά που ήδη έχουμε γράψει.

Θα συνεχίσουμε με τον κ. Βλάχο

δρόμο τής αποσκίρτησης, ενώ ήταν πιστός σύμμαχος των Κοινοτήτων που πήραν την μεγάλη απόφαση και ηγετικό στέλεχος τής Ομοσπονδίας Κοινότητων. Στο μεταξύ, οι ανεξάρτητες Κοινότητες πήγαν στα πέρατα τής γης για να βρουν τον εκκλησιαστικό ηγέτη τους, μέχρι την Μόσχα έφτασαν ελπίζοντας να βρουν κατανόηση από το κομμουνιστικό καθεστώς, αλλά το Πατριαρχείο Μόσχας δεν ήθελε ρήξη με την επίσημη Ορθοδοξία και απέρριψε τις κοινοτικές εκκλήσεις.

Το 1964, όμως, φθάνει ο Επίσκοπος Φώτιος από την Κύπρο και η Κοινότητα δείχνει την δύναμή της

με χιλιάδες λαού να πλημμυρίζει την εκκλησία της Κοίμηση τής Θεοτόκου και τον δρόμο στο Ρέντφερν. Ήταν ίσως η τελευταία αναλαμπή τού ιστορικού φορέα μέχρι την ανάκαμψή της με τον Δανάλη και τον Παπανικήτα. Ομως η Αρχιεπισκοπή αντιδρά με δικαστικές διαδικασίες και απαγορεύει την είσοδο τού Φωτίου στις εκκλησίες τής Κοινότητας. Αργότερα θα διαδραματιστούν θλιβερά επεισόδια έξω από την Αγία Σοφία ανάμεσα στους αρχιεπισκοπικούς στο ναό που προσπαθούσαν να τον προστατεύσουν από την "εισβολή" των κοινοτικών που τον διεκδικούσαν.

Ο Δρ Δημήτρης Τσιγκρής γράφει στο βιβλίο του "Ο Κοινοτικός θεσμός στην Αυστραλία":

"Την αυθόρυμη λαϊκή κινητοποίηση του '64 για την υποδοχή του Φωτίου στο όραμα της ανεξάρτητης Εκκλησίας, που σάρκωνε ο δημοκρατικός θεσμός της Κοινότητας, αντικαθιστά η συνταγμένη σε όγκο και μαχητικότητα Αρχιεπισκοπική παράταξη για την αποτροπή της ένταξης του ιστορικού Ναού της Αγίας Σοφίας στην Αυτοκέφαλη Εκκλησία. Η Κοινότητα τότε, το 1964 είχε τη λαϊκή υποστήριξη αλλά όχι το νόμο, τώρα, το 1974 έχει το νόμο αλλά όχι τη λαϊκή υποστήριξη. Οι εσωτερικές συγκρούσεις, η κομματικοίση και μονοπώληση της διοίκησης είχαν απομονώσει τη Κοινότητα από την ευρύτερη παροικία. Τα εκκλησιαστικά δεν συγκινούσαν."

Ο κ. Βλάχος απάντησε στον Δρ Τσιγκρή "μα, κ. Τσιγκρή εσείς δεν είστε ο πρόεδρος της Κοινότητας που έκανε την αποσκίρτηση; Γιατί δεν το αναφέρετε; Ποιός ο λόγος που το αποσιωπάτε;" και συνέχισε:

ΑΥΡΙΟ, συνέχεια.

Λιοντάρια 7 - Χριστιανοί 0

Κόσμια και..

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

γήπεδο της Αρχιεπισκοπής τον αγώνα τους για το "εκκλησιαστικό". Η εκκλησιαστική εξάπλωση της Αρχιεπισκοπής προχωρεί με ραγδαίο ρυθμό. Ιδρύονται Κοινότητες Ενορίες, που επιτυχώς εξυπηρετούν εκκλησιαστικώς νεομετανάστες

επειδή ήταν αυτόπτης μάρτυς τής κατάστασης στο Σίδνει και για ένα μικρό διάστημα χρημάτισε πρόεδρος τής Κοινότητας.

Οπως έχουμε γράψει, η Κοινότητα Σίδνει ήταν η μόνη μεγάλη Κοινότητα που δεν ακολούθησε το

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΔΙΧΑΣΜΟΥ

"Εκκλησιαστικό": Δύσκολη αλλά όχι αδύνατη η λύση

των προαστείων. Οι Κοινότητες, αντί να στρέψουν την προσοχή τους στους χιλιάδες νεομετανάστες, να δούν τα προβλήματα προσαρμογής, ν' ανοίξουν κέντρα εξυπηρέτησης και πληροφόρησης για προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι νεοαφιχθέντες και τόσα άλλα. Αλήθεια, ξέρουμε πόσα παιδιά νεομετανάστες κατέληξαν σε ψυχιατρεία; Αντί για όλα αυτά, οι Κοινοτικοί μας άρχοντες έτρεχαν να βρούν τυχοδιώκτες επισκόπους να χειροτονούν ψευτοπαπάδες. Τί κρίμα!", δηλώνει ο κ. Βλάχος επιβεβαιώνοντας αυτά που ήδη έχουμε γράψει.

Θα συνεχίσουμε με τον κ. Βλάχο

δρόμο τής αποσκίρτησης, ενώ ήταν πιστός σύμμαχος των Κοινοτήτων που πήραν την μεγάλη απόφαση και ηγετικό στέλεχος τής Ομοσπονδίας Κοινότητων. Στο μεταξύ, οι ανεξάρτητες Κοινότητες πήγαν στα πέρατα τής γης για να βρουν τον εκκλησιαστικό ηγέτη τους, μέχρι την Μόσχα έφτασαν ελπίζοντας να βρουν κατανόηση από το κομμουνιστικό καθεστώς, αλλά το Πατριαρχείο Μόσχας δεν ήθελε ρήξη με την επίσημη Ορθοδοξία και απέρριψε τις κοινοτικές εκκλήσεις.

Το 1964, όμως, φθάνει ο Επίσκοπος Φώτιος από την Κύπρο και η Κοινότητα δείχνει την δύναμή της

Ταξίδι στο παρελθόν

Είμαστε μάρτυρες επιστροφής στο παρελθόν για την ακρίβεια στην εποχή Ουίτλαμ, όταν η δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση απολύθηκε από τον αντιπρόσωπο τής βασίλισσας και πίστην των μεγάλων συμφερόντων. Η ιστορία είναι γνωστή και τη βλέπουμε να επαναλαμβάνεται με διαφορετικό σενάριο, επειδή το κατεστημένο έμαθε το μάθημά του και δεν τολμά να απολύσει την κυβέρνηση Ραντ.

Οπως γνωρίζετε, ο Κέβιν Ραντ δεν μού είναι συμπαθής και έχω γράψει προ πολλού ότι είναι παθητικό για το Εργατικό Κόμμα, άρα θα έπρεπε να χαιρούμαστε για την επαλήθευση, αλλά δεν μπορώ να δεχτώ αδιαμαρτύρητα το απειλούμενο πραξικόπημα των μεταλλευτικών που εξαγόρασαν με \$100 εκατομμύρια αργυρώνητα ΜΜΕ. Σήμερα δεν μπορείς να διαβάσεις εφημερίδα, ν' ακούσεις ραδιοφωνικό σταθμό και να δεις τηλεοπτική εκπομπή χωρίς επιθέσεις εναντίον τού κ. Ραντ όχι μόνο για τις πολιτικές του, αλλά και για τον χαρακτήρα του.

Πριν έξι μήνες ο Ραντ και η κυβέρνησή του μεσουρανούσαν με την επανεκλογή τους δεδομένη. Τί έγκλημα διέπραξαν για ν' αλλάξει γνώμη το εκλογικό σώμα και ν' ανυπομονεί να τους εκπαραθυρώσει; Μήπως η λογική εκπαραθυρώθηκε πρώτη;

Είναι δυνατόν εργαζόμενοι να μισούν μια κυβέρνηση που χάρη στις πολιτικές της γλίτωσαν τις δουλειές τους, τα σπίτια τους και τις οικογένειές τους; Είναι δυνατόν να μην έχουν συνειδητοποιήσει ότι θα ήταν και αυτοί θλιβερά θύματα τής παγκόσμιας οικονομικής κρίσης; Είναι δυνατόν οι πολίτες να προτιμούν μια λίμπεραλ κυβέρνηση που πριν δυόμισυ χρόνια είχαν διώξει κακώς επειδή τούς πρόδωσε; Αρά, γιατί ο λαός θέλει να διώξει την Εργατική κυβέρνηση, που έχει πολλά επιτεύγματα στο ενεργητικό της;

Οι ειδήμονες απαντούν ότι ο κόσμος έχει δυσαρεστηθεί επειδή η κυβέρνηση ανέβαλε την εμπορία ρύπων και θέλει να επιβάλει φόρο στα υπερκέρδη. Ο κοσμάκης τρελάθηκε;

Την εμπορία ρύπων δεν απέρριψε η κυβέρνηση Ραντ, η αξιωματική αντιπολίτευση την καταψήφισε όταν ανέλαβε την αρχηγία της ο Τόνι Αμποτ και οι Πράσινοι με τους ανεξάρτητους. Ο λαός αυτός δεν γνωρίζει ότι η κυβέρνηση αναγκάστηκε να απομακρυνθεί από την εμπορία ρύπων αφού δεν είχε τους αριθμούς στη Γερουσία;

Ο λαός, λένε οι πληρωμένοι κονδυλοφόροι με \$100 εκατομμύρια δολάρια των Κροίσων για διαφημίσεις, δεν θέλει την φορολογία για τα υπερκέρδη που θα βοηθήσει να μειωθεί ο φόρος εισοδήματος σε εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρήσεις, για να ενισχυθεί το σουπερανιούέσιον των φτωχών και να κατασκευαστούν έργα υποδομής που θα βοηθήσουν να επιταχυνθεί η εξαγωγή τού ορυκτού πλούτου. Οπως φαίνεται οι αφελείς ψηφοφόροι συγκιν